

Klaus Hækkerup (S):

Tak for at få bekræftet, at formanden er fuldkommen uskyldig i den nye procedurereform.

Det undrer mig at høre udenrigsministeren sige, at der ikke er nogen alvorlig udvikling i Afghanistan. Den rapport, som FN's generalsekretær afleverede til Sikkerhedsrådet, og som kom i september, taler om, at både regeringen og de internationale hjælpeorganisationer er forment adgang til et stigende antal områder på grund af Taleban.

I oktober beder NATO igen om flere tropper, og i november måned er så den engelske tænketank og observationstank Senlis Council i Afghanistan for at undersøge situationen. De laver en rapport, og de slår fast, at situationen er meget alvorlig. De siger ligesom NATO: Der skal flere soldater til Afghanistan. De peger på en fordobling af antallet af soldater, og endelig foreslår de en udvidelse af de militære handlinger til også at omfatte de baser, som Taleban har i Pakistan.

Altså, alt i alt en ganske alvorlig udvikling i løbet af efteråret og en ganske alvorlig situation. Jeg erkender, og det er selvfølgelig glædeligt, at det er lykkedes at fordrive Taleban fra Musa Qala, men det forandrer jo ikke på, at problemet er, at man har vundet en midlertidig sejr – man har vundet en sejr, hvor der var en stor koncentration af soldater – men at hele udviklingen da kalder på, at regeringen tager det her alvorligt, og at den overvejer, hvad man skal gøre. Hvordan forholder regeringen sig f.eks. til det ønske, der er om at fordoble antallet af soldater og om, at der skal 40.000 nye soldater derned? Hvor forestiller regeringen sig man skal få de soldater fra? Jeg spørger bare, for vi har da krav på at høre, hvad regeringen forestiller sig om den mulige langsigtede løsning på konflikten i Afghanistan.

Kl. 13:58

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:58

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Mit svar skulle ikke lyde, som om alting går godt. Det har hr. Klaus Hækkerup jo fuldstændig ret i. Alting går ikke godt nok. Der er noget, der går bedre, og der er noget, der ikke er godt nok. Men når man anfører, at Taleban er til stede i 54 pct. af landet, så er der altså ikke noget nyt i det, for Taleban er jo til stede i store dele af landet. Vi har hele tiden vidst, at de var massivt til

Kl. 13:56

stede i syd og i vest; derfor var det jo også de sidste områder, man tog. Vi ønsker også flere soldater, men flere lande leverer også flere soldater nu. Jeg tror, at Norge, Tjekkiet og Portugal inden for den seneste tid har meddelt, at de vil sende flere soldater, og vi har jo også sendt flere soldater ud. Men jeg har ikke nogen steder set, at NATO har efterlyst en fordobling af styrken. Det har jeg ikke set nogen steder. Det kan godt være, at nogle rapporter fra tænketanke anfører det, men NATO har ikke anført det. Og den Senlisrapport, som nævnes, siger jo, at NATO's generalsekretær er fuldstændig ved siden af skiven.

Så vil jeg sige her til sidst, hvor min taletid er ved udløbe for den her omgang – jeg får heldigvis mere – at selvfølgelig har hr. Klaus Hækkerup ret i, at det skal gøres bedre, og derfor kommer regeringen også inden jul med en Helmandplan, som vi vil drøfte i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Kl. 13:59

Formanden:

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 13:59

Klaus Hækkerup (S):

Først om NATO's ønsker. I International Herald Tribune fra den 22. oktober i det Herrens år 2007 er overskriften: NATO asks again for more troops.

Hvordan kan det være forbigået regeringens opmærksomhed? Ministeren sagde, at han ikke havde hørt, at NATO bad om flere soldater. Her står det jo sort på hvidt, og hele forløbet i artiklen bekræfter det. Dertil kommer, at den tidligere engelske øverstkommanderende også har nævnt behovet for flere soldater, men da han er »tidligere«, har jeg ikke villet inddrage ham i den indledende argumentation.

Jeg er glad for, at ministeren erkender, at der er et problem, et stort problem i Afghanistan.

Så vil jeg bare spørge, når ministeren henviser til, at man nu kommer med en ny Afghanistan-reddegørelse: Den gamle Afghanistan-reddegørelse omfatter hele den civile bistand. Gudsketagelov for den, i det omfang vi kan komme igennem med den uden at blive angrebet. Den yder hjælp, og den støtter lokalbefolkningen. Men der står ikke noget om de militære mål, ikke noget om, hvad det er, vi ønsker man skal opnå i Afghanistan, og hvad det er for en målsætning, vi arbejder på, og om vi overhovedet, hvad jeg håber meget på, arbejder på en målsætning, der gør, at vi begynder at undersøge de muligheder,